

מסורת הש"ס

א) כע"ז: לקמן סט: סוכה נא: חגיגה טז: גיטין מח. ב"ב עב: צ. ע"ז נב: מנחות עז. בכורות ה. ערכין יד: כז., ז) [לקמן] קו: מגילה י. שיעות טז. עניות פ"ח מ"ו, א) לקמן קח: קה, ד) סוכה מח: מ"ו שס פ"ג ה"ה ע"ש ירוש' יומא פ"א ה"ה, ט) ירוש' שקלים פ"ו ה"ד, ו) [מכות נ: ע"ז מ"ו ערכין ה. ד"ה וזה] ז) ע"ז שס, ח) [ע"ז מ"ז:]

גליון הש"ס

[נב] א"ל: מ"ו דגברא רבה הוא ע"י ערקין דף ה ע"א ממוס' ד"ה וזה מר יוסי:]

שינויי נוסחאות

א) אשכחון ודרשון (ש"ח): ב) קאמר הכי: אמר לעיל משום דאש ב"י כל"ל (ע"פ כ"ב פ"ט) (ש"ח): ג) כל מקום (כ"ה): ד) שניכרים צורת כל"ל וסד"ל עס הדיבור עלפניו (ד"ה): ה) כל"ל שהוא כזה (ש"ח): ו) כל"ל (ש"ח): ז) כ"ס"ס מקיים כמו סידור ובידיו. ובסוף ד"ה הקוסס ליתא לזה: ח) שכשרי המזבח לעבודה כל זמן כ"י כל"ל (ש"ח): ט) כל"ל קס"ד (ש"ח): י) הדקנות היתה עמוקה חוצה וכליטת גובהה מעט סביב (כ"ה): יא) כל"ל מהליקוף המזבח (ש"ח): יב) הכהנים. וע"ז ואל"ל: הנה היה יותר ממין חריץ ממוקם כל"ל (ש"ח): יג) כ"ס"ס עד שפת. וכל"ל נוסחא: יד) כל"ל והקיפורה (ש"ח): טו) כל"ל בליטת גובהה מעט סביב (ש"ח): יו) כל"ל מלמטה וד"ה: טז) כל"ל וכרשת (ש"ח): יז) המזבח סביב היה כרסוב כבסוי א"נ מנובה כ"י כל"ל [ח] בליטת קטנה והוגדרה כל"ל (ש"ח): יח) כל"ל מלמטה (ש"ח): כ) כל"ל בדרדישנין (ש"ח): כא) סביב (כ"ה): כב) יחליקון רגליהן (מכח"י): כג) אבניין ומאי קפידא יש אם הוסיף והלא מוסיפין עד ס' אמה היינו כשהיה המזבח עד ששים וקא מוסיף עליו כל שעה כבסוי א"נ מנובה כ"י כל"ל (ש"ח): כד) כל"ל הא קרא (ש"ח): כה) אמות ומואי קרא דרשינן במתניתין דמדות שמן האמצעי הוא מורד י"ב אמה לכל רוח אלמא מקום המערכה כ"ד על כ"ד וא"כ עתהן ל"ל וי"ל דאי וכו' כל"ל (ש"ח): בו) שלמה שהיה מקום המערכה שלו כ' על כ' (ש"ח): בז) נוס' מוס' מ"ז וזה דרביי הכל בכתב עלי השכיל, לא מנכב גבי מוזהב. ועוד דמה בית ששים אף מוזהב ס' היינו שיהא מקושרו קדוש עד ס' אמה אם ירצו וכו' (כ"ה): ב"ח) מ"ז נוסף היינו שלא להוסיף יותר אבל לפחות אין מעכבין דמה בית וכו':

אמר רב יוסף לאו היינו דמניא כו'. רב יוסף חלה ועקר למדור ופעמים שאמר דבר וזכר ששנה היפך וחזר בו (מדרס דף מ"א.). והכא הכי אמר ב' היכי אמרינן לעיל משום אש של שמים מסייעתן לא הולכרו ליומר: לאו היינו דמניא. לסוף מדותיו להס נגלה מקום ב' המקודש למזבח מה שלא נגלה לשלמה: **והספיז הכל בכתב**. שכל מקומות הקדושות ומדותיהן נכתבו לדוד אלמא במקדש ראשון נמי האי דלא עשאוהו גדול לאו משום דלא נגלה לשלמה המקום במדותיו: **אלא אמר רב יוסף קרא אשנה ודרש**. שנאמר לדוד ששים אמה במקום המזבח ושלמה לא הבינן לדרשו והס דרשוהו והוסיפו עליו לפי האורך להס ולששים אמה לא הולכרו לדמרינן לקמן מדת ארכו ורחבו וקומתו אין מעכבין: **מה בים א' אמה**. כדכתיב (מלכים א' ו') ששים אמה ארכו אף מוצב עד ששים אמה רחאו לו ומקודש המקום אס ירצו: **נשלמא בים**. ידעו אנשי כנסת הגדולה מה קדוש לעזרה ומה קדוש להיכל: **שניכרים ח' אורסו**. יסודות המומות: **מנא ידעי**. מקומו היכל: **שלש נביאים**. חגי זכריה ומלאכי: **אחד העיד להס על המוצב**. שיש לו מקום להוסיף עד ששים אמה: **על מקום המוצב**. היכן היה: **שמקריבין אע"פ שאין בים**. דקדושת הצית" קדשה לשעמה וקדשה לעמיד לצא: **שסתבז אשורים**. שמתחילה ניתנה להס בכתב עברי כתב ח' ליצוולא כדלמא בנסהדרין (דף כ"א): **ורבינו**. אס אין המוצב מרובע: **שכל ו' מקום שנאמר המוצב לעבד**. דהמוצב משמע כשהוא כן הוא דמיקרי מוצב ואי לא לא ונקרן כתיב (ויקרא ד) קרנות המוצב ויסיוד כתיב (שס) אל יסוד המוצב ובכבש כתיב אל פני המוצב (שס ו') והוא הכבש שהוא פניו של מוצב שעולים לו דרך סס כי היכי דחשיב דז מורחית פני אהל מועד מחמת שהפתח סס וצריבע כתיב (שמות מ) רבוע יהיה המוצב: **אלא מעשה כיור לרבי כו'.** דכתיב בזה המוצב הכי נמי דמעכבי לרבי אס לא עשה ליורים סל פרחיס וליאים וקלעים סביב למוצב כמו

סידור וכיירי ח' זה כיור. ליורים סביב צמיד למעלה מאחלמנו ו': **אוסו היום**. שנסף כהן דדוקי מי הסג על רגליו ורגמוהו כל העס כדלמרנין בסוכה (דף מח:): **בול של מלה**. מלה אגרוף של מלה שמעמי: **לא שכשר ח' לעזוד**. המוצב כל זמן שהקפן פגוס כדמסייס ואילי סלי. כרכוב לשון היקף חריץ עגולה כדלמרנין כהכל שוחטין (חולין דף כה). כל שעמיד לגרר לכרכב: **צין קרן לקרן**. אמה רוחב שכנגד צין קרנות ו' היתה עמוקה וכולטת גוצה מעט היה סביב לה כשפת המוצב: **מקוס הילוך רגלי כהנים אמה**. השתא משמע והיא היתה אמה של מקוס הילוך: **אטו כהנים צין קרן לקרן הוו אזלי**. והלא כשיגיעו לקרן הקרן מעכבן מהיקף א': **אלא ס"ק צין קרן לקרן ומקוס הילוך רגלי כהנים** י'. כמין חריץ עמוק ממקוס המערכה משפת ב' המוצב סביב ומקיף את מקוס המערכה ורחבו של חריץ שני אמות אמה של צין הקרנות ואמה של מקוס הילוך: **והספיז**. גצי מכבר מעשה רשת נחשת שנתנו תחת כרכובו מלמטה עד חצי הקיפורה ד' למוצב מאחלמנו ולמעלה ו' לבוש כמין היקף של כברה והוא עשוי נקדים נקדים ככברה ורשת ו' של דגיס ומגיע למעלה עד מתחת לכרכוב אלמא בקיר מוצב ח' סביב הוה דלי כראש המוצב היכי קרי למכבר הנתון סביב הקיר תחת כרכובו: **פרי הוו**. שני סובצין היו לו למוצב שעשה משה: **חד לנוי וחד לכהנים דלא נשחרקו**. סביב הקיר משעלה שס אמות גוצה לרבי יוסי דלמר לעיל (דף נט:): **י' אמות גוצהו היה היקף הצליטה** י'. קטנה חוגרתו סביב לנוי וחוה סובצ וכיור דלפליגו ציה רבי ור' יוסי כר' יהודה לעיל ומתחת לאותו סובצ נתנו המכבר ורחבו מגיע למטה ו' עד חצי המוצב והוא היה סימן להבדיל צין הדמים העליונים לדמים התחתונים כדלמרנין ב' בצלחיו מקומן (לעיל דף נג). מהאי קרא התורה נתנה מחיצה כו': **וחד לכהנים דלא נשחרקו**. ולמעלה כראש המוצב העמיקן סובצ ו' כמין חריץ עמוק דבר מועט להיות להס שפתו היקף מעקה קטן סביב שלא יחליקו ב': **ולמא מקוס מערכה קאלר**. דהוי אמה שצין הקרנות ומקוס הילוך ממעטין צו אממים לכל דז פש ליה אמה על אמה:

אמר רב יוסף לאו היינו דמניא כו'. רב יוסף חלה ועקר למדור ופעמים שאמר דבר וזכר ששנה היפך וחזר בו (מדרס דף מ"א.). והכא הכי אמר ב' היכי אמרינן לעיל משום אש של שמים מסייעתן לא הולכרו ליומר: לאו היינו דמניא. שאנשי כנסת הגדולה הגיעו

ולא על גבי מחילות אמר רב יוסף לאו היינו דתניא י' ויבינו (את) המזבח על מבנותיו שהגיעו לסוף מדרותיו והכתיב ²הכל בכתב מיד ה' עלי השכיל אלא אמר רב יוסף ⁴קרא אשכח א' ודרש ³ויאמר דויד זה הוא בית ה' האלהים וזה מזבח לעולה לישראל כי בית מה בית ששים אמה אף מזבח ששים אמה בשלמא בית מינכרא צורתו אלא מזבח מנא ידעי אמר רבי אלעזר ראו מזבח בנוי ומיכאל השר הגדול עומד ומקריב עליו ור' יצחק נפחא אמר אפרו של יצחק ראו שמונת באותו מקום ור' שמואל בר נחמני אמר מכל הבית כולו הריחו ריח קטרת משם הריחו ריח אברים אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן ⁵שלשה נביאים עלו עמהם מן הגולה אחד שהעיד להם על המזבח ואחד שהעיד להם על מקום המזבח ואחד שהעיד להם ⁶שמקריבין אף על פי שאין בית במתניתא תנא ר"א בן יעקב אומר שלשה נביאים עלו עמהן מן הגולה אחד שהעיד להם על המזבח ועל מקום המזבח ואחד שהעיד להם שמקריבין אף על פי שאין בית ואחד שהעיד להם על התורה שתכתב אשורית ת"ר ⁷בקרן וכבש ויסוד וריבוע מעכבין מדת ארכו ומדת רחבו ומדת קומתו אין מעכבין מנה"מ אמר רב הונא אמר קרא ⁴המזבח כל מקום שנאמר המזבח לעכב אלא מעתה כיור לרבי וסובב לרבי יוסי ברבי יהודה הכי נמי דמעכב דכתיב ⁵ונתתה אותה תחת כרכוב המזבח מלמטה ותניא איזהו כרכוב רבי אומר זה כיור רבי יוסי ברבי יהודה אומר זה הסובב אין ⁷דתניא אותו היום נפגמה קרן מזבח והביאו בול של מלה וסתמוהו ולא מפני שכשר לעבודה אלא שלא יראה מזבח פגום ²שכל מזבח שאין לו קרן וכבש ויסוד וריבוע פסול רבי יוסי ברבי יהודה אומר אף הסובב ת"ר איזהו כרכוב בין קרן לקרן מקום הילוך רגלי הכהנים אמה אטו הכהנים בין קרן לקרן הוו אזלי אלא אימא יומקום הילוך רגלי הכהנים אמה והכתיב ⁶תחת כרכובו מלמטה עד חצייו אמר רב נחמן בר יצחק תרי הוו חד לנוי וחד לכהנים דלא גשתרקו מדת ארכו ומדת רחבו ומדת קומתו אין מעכבין א"ר מנא ⁴ובלבד שלא יפתתנו ממוצב שעשה משה וכמה אמר רב יוסף אמה מחכו עליה ⁴חמש אמות ארך וחמש אמות רוחב רבוע יהיה המזבח אמר ליה אבבי דלמא ⁸מקום מערכה קאמר מר ⁹א"ל י"מר דגברא רבה הוא ידע מאי קאמינא קרי עלייהו

קדשי קדשים פרק שישי זבחים סב.

וְלֹא עַל גְּבֵי מַחִילוֹת. צור של שיתין לא היה חשוב מחילה כיון דהוא לורך מוצב: **אֵף מִזְבֵּחַ שְׁשִׁים אַמָּה**. והא דלמר (בסוף) [צריש] כיסוי הדס (חולין דף פג:): קמוסיף אבניין ב' היינו כשהיה המוצב עד ששים א"נ מגובה פריך התס אי נמי פריך קמוסיף שלא יהא רבוע שעל כל מליקט עוף אין יכולת לתת עפר בכל סביציו כדי לרבעו כמשפטו:

אחד שהעיד להם ע" המזבח. מימה קרא ב' כתיב ציחוקאל

(נג) והאריאל שמים עשרה אמות ב' אלמא מקוס המערכה כ"ד על כ"ד ומהאי קרא דרשינן צמתני' דמדות (פ"ג מ"א) וי"ל דאי לאו עדות היינו מפרשי' עס מקוס קרנות שלא לשנות ממוצב שלמה ב': **ואחד שמקריבין אע"פ שאין בית**. דקדושת צית קדשה לשעמה ולעמיד ולא דמי לקדושת הארץ דקי"ל דצטלה כדמוכת צפ"ק דחולין (דף ק) גצי צית שאן, שיש חילוק ציניהס דכפרישית לעיל (סא. ד"ה מא'): **מדת ארכו ומדת רחבו אין מעכבין**. והא ב' דכתיב הכל בכתב מיד ה' עלי השכל ומיירי אף גצי מוצב כדליתא פרק כיסוי הדס (חולין פג:): **דמה צית ששים אף מוצב ששים היינו** שיהא קדוש עד ששים אס ירצו להרמיצו ולא שיהא חוצה לעשות כן:

ועל מקום המזבח ואחד שמקריבין אף על פי שאין בית ואחד שהעיד להם על התורה שתכתב אשורית ת"ר ⁷בקרן וכבש ויסוד וריבוע מעכבין מדת ארכו ומדת רחבו ומדת קומתו אין מעכבין מנה"מ אמר רב הונא אמר קרא ⁴המזבח כל מקום שנאמר המזבח לעכב אלא מעתה כיור לרבי וסובב לרבי יוסי ברבי יהודה הכי נמי דמעכב דכתיב ⁵ונתתה אותה תחת כרכוב המזבח מלמטה ותניא איזהו כרכוב רבי אומר זה כיור רבי יוסי ברבי יהודה אומר זה הסובב ת"ר איזהו כרכוב בין קרן לקרן מקום הילוך רגלי הכהנים אמה אטו הכהנים בין קרן לקרן הוו אזלי אלא אימא יומקום הילוך רגלי הכהנים אמה והכתיב ⁶תחת כרכובו מלמטה עד חצייו אמר רב נחמן בר יצחק תרי הוו חד לנוי וחד לכהנים דלא גשתרקו מדת ארכו ומדת רחבו ומדת קומתו אין מעכבין א"ר מנא ⁴ובלבד שלא יפתתנו ממוצב שעשה משה וכמה אמר רב יוסף אמה מחכו עליה ⁴חמש אמות ארך וחמש אמות רוחב רבוע יהיה המזבח אמר ליה אבבי דלמא ⁸מקום מערכה קאמר מר ⁹א"ל י"מר דגברא רבה הוא ידע מאי קאמינא קרי עלייהו

וְלֹא עַל גְּבֵי מַחִילוֹת. צור של שיתין לא היה חשוב מחילה כיון דהוא לורך מוצב: **אֵף מִזְבֵּחַ שְׁשִׁים אַמָּה**. והא דלמר (בסוף) [צריש] כיסוי הדס (חולין דף פג:): קמוסיף אבניין ב' היינו כשהיה המוצב עד ששים א"נ מגובה פריך התס אי נמי פריך קמוסיף שלא יהא רבוע שעל כל מליקט עוף אין יכולת לתת עפר בכל סביציו כדי לרבעו כמשפטו: **אחד שהעיד להם ע" המזבח**. מימה קרא ב' כתיב ציחוקאל (נג) והאריאל שמים עשרה אמות ב' אלמא מקוס המערכה כ"ד על כ"ד ומהאי קרא דרשינן צמתני' דמדות (פ"ג מ"א) וי"ל דאי לאו עדות היינו מפרשי' עס מקוס קרנות שלא לשנות ממוצב שלמה ב': **ואחד שמקריבין אע"פ שאין בית**. דקדושת צית קדשה לשעמה ולעמיד ולא דמי לקדושת הארץ דקי"ל דצטלה כדמוכת צפ"ק דחולין (דף ק) גצי צית שאן, שיש חילוק ציניהס דכפרישית לעיל (סא. ד"ה מא'): **מדת ארכו ומדת רחבו אין מעכבין**. והא ב' דכתיב הכל בכתב מיד ה' עלי השכל ומיירי אף גצי מוצב כדליתא פרק כיסוי הדס (חולין פג:): **דמה צית ששים אף מוצב ששים היינו** שיהא קדוש עד ששים אס ירצו להרמיצו ולא שיהא חוצה לעשות כן:

אמה. שמי אמות הללו קרויים כרכוב: והכתיב תחת כרכובו מלמטה. למענו שהכרכוב בדפנו הוא ולגוס המכבר תחתיו: חד לנוי וחד לכהנים. זה שדפוס לנוי היה ומתחתיו לגבינו המכבר והגיע רחבו אמה והוא היה סימן לגבי גבחו להבדיל צין דמים העליונים לדמים התחתונים, וכנגדו פשו למצח בית עולמים תורת מוס' הסקלא כאלמננו (שחות כו ה):

עין משפט ונר מצוה

יד א מ"י פ"ב מהלכות צית הצמירה הלכה ד:
מו ב ג מ"י שס הלכה ו:
בו ד מ"י שס הלכה ו:
י' ה' מ"י שס הלכה ח:

תורה אור השלם

1. וְכִינּוּ הַמִּזְבֵּחַ עַל מִבְּנוֹתָיו וּמִבְּנוֹתָיו כִּי בְּאִמָּה עֲלִיהֶם מַעֲמֵי הָאָרְצוֹת וְיִצְחָל וְיִצְחָל עָלָיו עֲלוֹת לַיהוָה עֲלוֹת לְבָקֶךָ וְעָרַבְרַב: עורא ג, ג
2. הִכָּל בִּכְתָב מִיֵּד יִהְיֶה עָלֶי הַשְּׂכִיל כָּל מִלְּאֲבוֹת הַתְּבִיטִית: דה"א כח, יט
3. וַיֹּאמֶר דָּוִיד זֶה הוּא בֵּית יִהְיֶה לְאֱלֹהִים זֶה מִזְבֵּחַ לַעֲלֹה לְיִשְׁרָאֵל: דה"א כב, א
4. וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֶת הַמִּזְבֵּחַ עֲצֵי שִׁטִּים חֲמֵשׁ אַמּוֹת אָרְךָ וְרֹמֶשׁ אַמּוֹת רָחֵב רַבּוּעַ יִהְיֶה הַמִּזְבֵּחַ וְיִשְׁלַשׁ אַמּוֹת קָמוֹת: שמות כו, א
5. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ לַעֲלֹה אֲשֶׁר תַּחַת אֹתָהּ מִדָּמָה: ויקרא ד, יח
6. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
7. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
8. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
9. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
10. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
11. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
12. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
13. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
14. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
15. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
16. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
17. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
18. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
19. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
20. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
21. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
22. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
23. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
24. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
25. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
26. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
27. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
28. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
29. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
30. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
31. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
32. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
33. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
34. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
35. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
36. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
37. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
38. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
39. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מִזְבֵּחַ יִהְיֶה וְזָתָן כָּל דָּמָה יִשְׁפֹּךְ אֵל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ: ויקרא ד, יח
40. וְהָיָה חֲבֹן מִדָּם הַחֲקָאֹת בְּאַצְבָּעוֹ וְזָתָן עַל קֶרֶת מ